

ETNOGRAFICKÉ INTERVIEW

- cíl: zjistit, jak zkoumané osoby interpretují svět kolem sebe
- raport - navození příjemné, uvolněné atmosféry
- informant - osoba, se kterou se uskutečňuje interview
- etnografické interview je obvykle nestrukturované
- přátelský rozhovor (neformální atmosféra)
- e. interview vede často k monologu informanta
- výzkumník se často vrací k probraným tématům, aby je informant interpretoval z jiných úhlů (opakované otázky)
- často dochází i k více setkání výzkumníka a informanta
- zpětná verifikace zjištění (member check) - ověřování - výzkumník se často vrací k informantovi a ověřuje zda to, co odpověděl, pochopil správně

podle Gavora 2000

VÝZKUM ŽIVOTNÍHO PŘÍBĚHU

- výzkum životního příběhu (life history, oral history)
- je zápisem, analýzou a vyhodnocením života určité osoby
- důležité pro výzkumníka: jaké subjektivní významy zdůrazňovala osoba v průběhu svého života
- fakta nejsou cílem ale prostředkem výzkumu (z nich se rekonstruují subjektivní významy)
- životní příběh má někdy podobu biografie (autobiografie); v beletrizované podobě však většinou nemá výzkumnou hodnotu
- délka rozhovoru je velmi dlouhá (opakovaná setkání s vypravěčem)
- někdy se také označuje jako narativní interview (narace - vyprávění)

podle Gavora 2000

VÝZKUM ŽIVOTNÍHO PŘÍBĚHU

- tři fáze: 1. Raport, narativní impulz (spouštěcí podnět), vyprávění příběhu; 2. výzkumník klade otázky, aby objasnil některé momenty v životě vypravěče; 3. výzkumník společně s vypravěčem vytvoří abstraktnější kategorizování života na základě opakujících se momentů (extrahuje z vyprávění teorii o životním cyklu člověka)
- výzkumník zkoumá - přelomové momenty (critical incidents); hlavní fáze života; klíčové osoby
- spolehlivost údajů se často podporuje pomocí artefaktů (zápisky, deníky, fotografie, dokumenty, atd.)
- životní příběhy učitelů - hlavní fáze: 1. volba profese; 2. vstup do praxe; 3. první školní rok; 4. třetí rok od nastoupení; 5. střed profesionální dráhy; 6. období před odchodem do důchodu

podle Gavora 2000

Ohniskové skupiny a skupinový rozhovor

- hloubkový rozhovor - jedna z nevyužívanějších metod kval. výzkumu
 - strukturované interview s více než 3 osobami najednou (nepracuje se se skupinovou interakcí)
- ohnisková skupina - získáváme data pomocí skupinových interakcí
 - začátek 20. léta v marketingových průzkumech
 - skupinový fenomén (determinanty skupiny ovlivňují jednotlivce)
 - podstatou ohniskové skupiny je téma ohnisko vyplývající z v. problému, téma diskuse vždy vede výzkumník
 - skupina ideální 6 - 8 lidí (někdy až 16)
 - například šetření zaměřené na hodnocení vzdělávacího kurzu - ohniskovou skupinu tvoří frekventanti

Ohniskové skupiny a skupinový rozhovor

- ohnisková skupina

- strukturovaná konverzace

- role výzkumníka:

moderátor - podporuje do zapojení do diskuse

pomocný moderátor - pomocník moderátora

tichý pozorovatel - je ve skupině - zaznamenává skupinovou dynamiku, gesta, adt. (t. zápisy)

výhody a limity ohniskových skupin Švaříček 2007 s. 191

Videozáznam

- slouží kvant. i kval. výzkumu
- menší redukce reality
- Zákon o ochraně osobních údajů (s. 198)
- Zásady pro práci s kamerou
 - stát zády k oknu
 - co nejvíc umělého osvětlení
 - širokoúhlý konvektor
- výhody - možnost opakované analýzy videozáznamu
- nevýhody - efekt přítomnosti kamery

Q - metodologie

- ZKOUMÁNÍ NARATIVNÍCH OBSAHŮ SPOLEČENSKÉHO DISKURSU
- kvantitativní i kvalitativní přístup
- nepokouší se najít souvislost mezi určitými proměnnými (vlastnostmi), ale mezi určitými respondenty - lidi se společnými postoji nebo diskursivními konstrukcemi
- výsledek - vzorce reprezentující určitý sociální a kulturní diskurs
- Q - třídění
- Q - typy

Triangulace

- triangulace:
 - metod (např. rozhovor, ohnisková skupina)
 - zdrojů dat (např. rozhovor s učitelem, kolegy i jeho žáky)
 - kombinace přístupů (kval. kvant)

DĚKUJI ZA POZORNOST

Zdeněk Hromádka

13549@mail.muni.cz

Katedra pedagogiky, Pedagogická fakulta MU v Brně